



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies  
Meditationibvs illustratæ**

**Paderbornæ, 1697**

S. Laurentivs Episc. 14. Novemb.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

lata & facilis est mundi via, at ducit sæpè sæpius ad infernum.

S. LAURENTIUS Episc.

14. Novemb.

*Charitas non emulatur, non agit perperam.* S. Paul. 1. ad Cor. cap 13.

Parentem Laurentii nostri fuisse ajunt Mauritium inter hybernix proceres latissimè imperantem. Ob id cum oculi Regi Dermicio dolerent, Mauritiu fidei suæ obsidem in filio, quem natu minimum & charissimum habuit, animum dedit. Et poterat suavissima pueruli indoles barbarum licet cujusvis peccatus expugnare. Unus Dermicius Rex gratulatus sibi est, quod ægrè denique patri in filio posset facere. Quare innocentissimam animulam vinciri jubet & in Insulam desertam asportari squalore & sordibus reo utique quam obsidi similiorem. Subjecit ea res justas iræ faces Mauritio, ut è satellitio regio duodenas etiam ipse vincetos abduceret morituro filio, nisi in tempore hic redderetur, omnes uni parentaturos. Mitius proin habitus, & in sacrorum hominum sinu eductus. Abbas Gлиндalacensibus, tum Dublinensibus Archiep. datus,



datus, denique à Pont. ad omnem Hyber-  
 niam legatus est. Ergo omnium primo mores  
 Canonorum in pejus prolapsos ad Major-  
 um Regulam correxit, sui etiam severissimus  
 Censor. Nam corpus cilicio vestivit, & ter  
 quotidie flagellari à familiari servulo voluit,  
 carneque sibi, quo ad vixit, interdixit. Interim  
 ex egentibus nunquam pauciores, Triginta  
 quotidie convivas habuit, satis ipse jucundis-  
 simo hoc oculorum epulo pastus. Ultimò  
 dum pacē pacisci inter Henricum Anglorum  
 & Deriogum Hybernorum reges laborat, ab  
 hoc Hyberniâ proscribitur, & in Nortman-  
 nia moritur, reperit in exilio patriam.

*Ex Lipeloo.*

## M E D I T A T I O.

### *De Invidia.*

1. **C**hristiano nihil vitandū magis quam invidia ut-  
 pote quæ extinguat charitatem, humilitatem  
 pellat, & animi perturbet tranquillitatem. Invidus ini-  
 micus est Dei, proximi, & sui ipsius: infelix est alienā  
 felicitate & sibi, & aliis nocet magis. *Quicumque es in-  
 vidus, nullius magis, quàm tuæ salutis es inimicus.*
2. Corporis, animi, fortunæ, & gratiæ bonis vul-  
 gò invidetur. Ast quæ dementia est, iis invidere, quæ  
 frater noster, vel accepit à Domino, vel affiduo labo-  
 re sibi comparavit? terrena quidem ipsius bona indi-  
 gna sunt, quibus cupiditatis oculos Christianus adjiciat



ciat, cœlestia verò humilibus, non invidijs concedun-  
tur.

3. Ut livor penitus exsiccetur, à fonte repetendus est, emanat autem ex superbia, & refrigerente charitate. Adhæc considera, quot ex invidia molestiæ? quot crimina? corpus exedit, mentem inquinat, famam maculis aspergit. Infelix, bonos imitare, & bonis non invidebis, vel si non potes eos imitari, gaude saltem, & lætare, quòd studeant sanctitati, & rectâ viâ currant ad cœlum; hâc lætitiâ in partem venies eorum virtutis. *Bonos imitare, si potes, si non potes, collaetare.* Cyprianus.

## S. MACLOVIVS Episc.

15. Novemb.

*Securis ad radicem arborum posita est, omnis ergo arbor quæ non facit fructum bonum excidetur, & in ignem mittetur. Matth. c. 5.*

**M**iraculum an Maclovium dicam, cujus tota vita prodigium fuit Festa Anastasi Christi dies ei natalis fuit, & eadem aliis in vicinia pueris XXXIII. qui, ne miraculum abesset, omnes & singuli, cùm adolevisent, unius cum Maclovio cœnobii religiosi effecti sunt. Puer adhuc ad littus cùm dormiret, ne maris subita